

Ερωτήσεις

1. Με 12.500 σταυρούς προτίμησης, ξεκινήσατε την επόμενη των εκλογών την προσπάθειά σας με μια καλή προίκα από τους ψηφοφόρους της Α' Θεσσαλονίκης. Ποια είναι η πολιτική σας προτεραιότητα;

Πράγματι, μπαίνοντας σε μια πολύ δύσκολη προεκλογική προσπάθεια, λίγες μόνο μέρες πριν τις εκλογές του 2007, μερικές χιλιάδες συμπολίτες μου με τίμησαν με την ψήφο τους. Για μένα ήταν μεγάλη η χαρά, η τιμή και η ευθύνη που αυτό συνεπάγεται. Πιστεύω ότι για μια υποψήφια όπως εγώ, που δεν είχα προηγούμενη εμπειρία από βουλευτικές ή αυτοδιοικητικές εκλογές, και που δεν κουβαλώ κάποιου άλλου είδους «προίκα», αυτή η ανταπόκριση προήλθε από συμπολίτες μου οι οποίοι βρήκαν ενδιαφέροντα στοιχεία στο βιογραφικό μου και στον δημόσιο λόγο μου. Τόλμησα να κάνω αυτό το μεγάλο βήμα, και να δοκιμάσω τις δυνάμεις μου στην ενεργό πολιτική, κυρίως μετά από την εμπειρία μου ως συμβούλου σε θέματα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Εκεί, είδα τις εξελίξεις στο επίκεντρο της πολιτικής, εκεί όπου αποφασίζονται και ζυμώνονται στρατηγικές, πολιτικές, νομοθεσίες για όλα τα θέματα και όλους τους τομείς, για 27 χώρες. Είδα ανθρώπους τεχνοκράτες, επιστήμονες, πολιτικούς, να παράγουν υψηλού επιπέδου πολιτική, προσκομίζοντας τη γνώση και την εμπειρία τους στα πιο σημαντικά πολιτικά ζητήματα. Προτεραιότητά μου λοιπόν είναι να μπορέσω κι εγώ να είμαι χρήσιμη με την γνώση και την εμπειρία που κουβαλάω μετά από πολλά χρόνια δουλειάς και εμπειρίας σε πολλούς και διαφορετικούς χώρους, φέρνοντας ιδέες, προτάσεις, λύσεις.

Αν με ρωτάτε τί θα θεωρούσα πιο κρίσιμο αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, και στο οποίο θα ήθελα να συνεισφέρω με τον λόγο και την παρουσία μου, αυτό θα ήταν να γίνει η χώρα και η κοινωνία μας πιο εξωστρεφής, να δούμε και να αντιληφθούμε τί συμβαίνει έξω από τα σύνορα μας, να μετρήσουμε και να μετρηθούμε συγκρινόμενοι με όσα συμβαίνουν στον κόσμο, να αναγνωρίσουμε τις αδυναμίες μας και να εντοπίσουμε τα δυνατά μας σημεία, ώστε να μπορέσουμε, όχι μόνο να προλάβουμε να φτάσουμε αυτούς που έχουν προχωρήσει πολύ μπροστά, αλλά, στη σημερινή εποχή της Γνώσης, να βάλουμε κι εμείς τους δικούς μας υψηλούς στόχους, να πρωτοπορήσουμε, να καινοτομήσουμε, να οραματιστούμε. Νομίζω ότι αυτό είναι κάτι που έχει λείψει εδώ και πολλά χρόνια από την κοινωνία μας. Ωστόσο σε περιόδους κρίσης όπως η σημερινή, τέτοιες νοοτροπίες και πρακτικές είναι κάτι παραπάνω από κρίσιμες και αναγκαίες. Και είναι μεγάλη η ευθύνη των πολιτικών να οδηγήσουν τη χώρα σε μια τέτοια πορεία, να δείξουν τον τρόπο, να ανοίξουν δρόμους, να εξασφαλίσουν τα μέσα, να πείσουν και να εμπνεύσουν.

2. Σύζυγος, μητέρα, χημικός μηχανικός και επιστημονικός σύμβουλος σε θέματα Ενέργειας, Περιβάλλοντος και Ανάπτυξης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, συνδικαλίστρια αλλά και πολιτικός. Πως συνδυάζονται όλα αυτά;

Ναι, πολλοί και διαφορετικοί ρόλοι, κάτι που το ζει βέβαια όλο και περισσότερο η μέση ελληνίδα. Εγώ, και το επεδίωξα αλλά και είχα την τύχη, να ασχοληθώ με πολλά

διαφορετικά πράγματα, που μερικά από αυτά ήταν συναρπαστικά. Τελικά, όλος αυτός ο πολύπλοκος συνδυασμός είναι που είναι συναρπαστικός, και όπως σας είπα και προηγουμένως, αυτή η συσσωρευμένη εμπειρία από τον επαγγελματικό και κοινωνικό μου χώρο, θεωρώ ότι είναι και το όπλο μου και το προσόν μου για την συμμετοχή μου στην πολιτική.

Βεβαίως, δε θα κρύψω ότι στο επίπεδο της καθημερινότητας, τα πράγματα συχνά είναι πολύ δύσκολα, όταν πρέπει να συνδυάσεις και να προλάβεις τόσα διαφορετικά πράγματα και ρόλους. Ο ρόλος της μητέρας και της συζύγου που κρατάει και οργανώνει την οικογένεια είναι ο ρόλος με το πιο μεγάλο στοιχείο, αυτό της ανατροφής των παιδιών. Αλλά και οι ρόλοι της επιστήμονος, της εργαζομένης, της πολιτικού, ο καθένας πιο απαιτητικός από τον άλλο. Ωστόσο η πραγματικότητα της σημερινής εποχής είναι από μόνη της και πολύπλοκη και πολυσύνθετη. Κι εμείς πρέπει να προσαρμοζόμαστε σ' αυτό, χωρίς να κάνουμε εκπώσεις, αναπτύσσοντας κι ανακαλύπτοντας όλες μας τις δυνάμεις και τις δυνατότητες. Και τελικά αυτή η διαδρομή και οι εμπειρίες που συσσωρεύει κανείς είναι που κάνει το «ταξίδι» συναρπαστικό και στο τέλος της ημέρας, ακόμα κι όταν οι δυνάμεις σε εγκαταλείπουν, η χαρά και η ικανοποίηση είναι μεγάλη όταν λες ότι και σήμερα κάτι έμαθα, κάτι κατάφερα, κάτι πρόσφερα.

3. Οι Ελληνίδες μπορούν να γίνουν πρωταγωνίστριες της Νέας Οικονομίας και της Κοινωνικής Ευθύνης; Η κρίση επηρεάζει τη μέση Ελληνίδα και αν ναι, πως;

Οι Ελληνίδες μπορούν πράγματι να γίνουν Πρωταγωνίστριες στη Νέα Οικονομία και στην Κοινωνική Ευθύνη, όπως λέει και ο τίτλος της εκδήλωσης στην οποία συμμετείχα την περασμένη Παρασκευή. Οι ελληνίδες έχουν όλα τα προσόντα να το κάνουν, ωστόσο φοβάμαι ότι έχουν πολύ δρόμο ακόμα να διανύσουν. Και το λέω, γιατί, όπως τόνισα σε ομιλίες και σε άρθρα μου με αφορμή την ημέρα της Γυναίκας, τα στοιχεία για τη χώρα μας είναι πολύ εντυπωσιακά. Οι γυναίκες στην Ελλάδα έχουν ξεπεράσει εμπόδια από παλιές νοοτροπίες και σήμερα πλέον, σπουδάζουν και εκπαιδεύονται, περισσότερο ακόμα και από τους άνδρες. Κι αυτό δεν είναι σχήμα λόγου, αλλά κάτι που επιβεβαιώνεται από τα νούμερα, που δείχνουν ότι τα ποσοστά των γυναικών στα πανεπιστήμια είναι ψηλότερα από αυτά των ανδρών. Και όχι μόνο αυτό, αλλά οι γυναίκες διακρίνονται και αριστεύουν στις σπουδές τους, και μάλιστα κατακτούν με γοργά βήματα και χώρους που ως τώρα θεωρούνταν ανδροκρατούμενοι, όπως πχ τα επαγγέλματα των μηχανικών, των γιατρών κλπ. Ωστόσο, οι δυσκολίες αρχίζουν μετά, όπου, ακόμα κι όταν καταφέρουν να ενταχθούν στην αγορά εργασίας (με τα μισά ποσοστά απασχόλησης και διπλάσια ανεργία σε σχέση με τους άνδρες συναδέλφους τους), θα βρεθούν αντιμέτωπες με ακόμα μεγαλύτερες δυσκολίες ως προς την εξέλιξη της καριέρας τους και τις ευκαιρίες να προαχθούν σε υψηλές θέσεις ευθύνης, είτε στον ιδιωτικό είτε στον δημόσιο τομέα. Η Ελλάδα κατέχει μόλις την 75^η θέση από 130 χώρες ως προς τις ίσες ευκαιρίες στα δυο φύλα, με χαμηλές επιδόσεις στη συμμετοχή των γυναικών στην οικονομία και με ακόμα χαμηλότερες στη συμμετοχή στην πολιτική, αλλά με εξαιρετικές επιδόσεις και πρωτίες σε ό,τι αφορά τη συμμετοχή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό τί σημαίνει με απλά λόγια? Ότι μορφώνουμε τις νέες γυναίκες, επενδύουμε ως χώρα, επενδύουν και οι ίδιες σε κόπο, χρόνο, όνειρα, χρήμα, σε μια προσπάθεια που κοστίζει και στις ίδιες και στη χώρα, και κατόπιν τις αφήνουμε ανεκμετάλλετες. Μάλιστα στις διεθνείς έρευνες που έχουν γίνει, φάνηκε ότι η ανταγωνιστικότητα μιας χώρας συμβαδίζει με τις ίσες ευκαιρίες και με την αξιοποίηση των γυναικείων ταλέντων και μυαλών. Ειδικά σε περιόδους κρίσης όπως

αυτή που ζούμε, η καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και άρα και των γυναικών, μπορεί να αποδειχθεί από τους πιο καθοριστικούς παράγοντες. Και κλείνοντας να πούμε ότι και στις υψηλές θέσεις ευθύνης και στις θέσεις λήψης αποφάσεων, πολλά από τα γυναικεία χαρακτηριστικά, όπως η πολυπραγμοσύνη, η οργανωτικότητα, η μεθοδικότητα, η ευαισθησία, μπορούν να αποδειχθούν πολύτιμα στοιχεία στη σημερινή πολύπλοκη και απαιτητική εποχή της Γνώσης.

4. Παρά τις προσπάθειες που καταβάλλονται κατά καιρούς, οι γυναίκες εξακολουθούν να υποεκπροσωπούνται στα κοινά. Τι περισσότερο θα μπορούσε να γίνει, ώστε να πετύχουμε μεγαλύτερη συμμετοχή των γυναικών;

Πράγματι τις χαμηλότερες επιδόσεις της Ελλάδας σε ό,τι αφορά τις ίσες ευκαιρίες, τις βρίσκουμε στο κομμάτι της Πολιτικής. Όταν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο η συμμετοχή των γυναικών φτάνει στο 30%, η Ευρώπη θεωρεί ότι αυτό το ποσοστό δείχνει έλλειμμα δημοκρατίας και πολιτισμού και πρέπει να αντιμετωπισθεί λαμβάνοντας μέτρα. Στην Ελλάδα η συμμετοχή γυναικών στο ελληνικό κοινοβούλιο είναι 16%, αλλά το πιο απογοητευτικό είναι τα μονοψήφια νούμερα συμμετοχής σε κυβερνητικές θέσεις, αλλά και τα ποσοστά της τάξης 2-3% της συμμετοχής σε θέσεις Δημάρχων και Νομαρχών στην τοπική αυτοδιοίκηση. Πολλά βήματα λοιπόν πρέπει να γίνουν και στην αλλαγή νοοτροπίας από όλους μας -κοινωνία και οικογένεια-, αλλά και σε επίπεδο νομοθεσίας. Υπάρχουν πολλοί τρόποι να βοηθηθεί ουσιαστικά η συμμετοχή των γυναικών. Στις προηγούμενες εκλογές της Αυτοδιοίκησης, ίσχυσε η ποσόστωση του 30% γυναικείας συμμετοχής στην κατάρτιση των ψηφοδελτίων. Ωστόσο αυτό δεν οδήγησε και στην αντίστοιχη εκλογή/εκπροσώπηση. Το ίδιο νομοθετήθηκε πρόσφατα και για τις επόμενες εθνικές εκλογές.

Η ποσόστωση δεν είναι κάτι ευχάριστο, και μακάρι να μη την χρειαζόμασταν, αλλά όταν πρέπει να ανατραπούν νοοτροπίες δεκαετιών μοιάζει να είναι απαραίτητη. Συνηθίζω να λέω, χαριτολογώντας και ως μηχανικός που είμαι, ότι οι επιδοτήσεις και οι ποσοστώσεις χρειάζονται όπως χρειάζονται οι επιδοτήσεις για τις νέες τεχνολογίες, προκειμένου να μπου στην αγορά, να ενισχυθούν, να τις γνωρίσει ο κόσμος, ώσπου να μπορέσουν να 'σταθούν' αυτόνομα. Έτσι και στο πολιτικό σκηνικό πιστεύω ότι στο αρχικό στάδιο και προκειμένου να αλλάξουν οι παλιές νοοτροπίες, η παρουσία των γυναικών πρέπει να ενισχυθεί με τέτοιου είδους μέτρα, ελπίζοντας ότι θα είναι μόνο προσωρινά, και πως όταν βρεθούν και οι γυναίκες να έχουν ίσες ευκαιρίες, θα καταφέρουν να αποδείξουν ότι είναι το ίδιο ικανές, δραστήριες, έξυπνες, μορφωμένες, κι ότι μετά από λίγο καιρό θα μπορούν να πείσουν και να κερδίσουν την εμπιστοσύνη ακόμα και των πιο δύσπιστων.

5. Τι είναι για εσάς η πολιτική; Ορθολογισμός ή ανορθολογισμός; Μπορούν αυτά τα δύο να συνυπάρξουν; Μπορεί ένας τεχνοκράτης να έχει όραμα και υπερβατικές αντιλήψεις;

Η πολιτική χρειάζεται τον ορθολογισμό και την τεχνοκρατική αντίληψη προκειμένου να παραχθεί έργο, να μπου στόχοι και να υπάρξουν συγκεκριμένα και μετρήσιμα αποτελέσματα. Αλλά η πολιτική χρειάζεται και την ανατρεπτική σκέψη, τη τόλμη, την έμπνευση, το όραμα, ακόμα κι αν οι στόχοι φαίνονται καμιά φορά ανέφικτοι. Ο συνδυασμός των δυο είναι σίγουρα η χρυσή λύση. Και το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Οι

τεχνοκράτες χρειάζονται το όραμα, την ανατροπή, την υπέρβαση, γιατί αυτά αποτελούν την κινητήρια δύναμη για τις νέες ανακαλύψεις της επιστήμης και της τεχνολογίας, εκεί όπου πολλά φαντάζουν τρελά ακόμα και στη σύλληψή τους. Αλλά και οι πολιτικοί χρειάζονται τη μεθοδικότητα, την επιμονή, την οργάνωση, τους μετρήσιμους στόχους και τα μετρήσιμα αποτελέσματα. Ο συνδυασμός των δύο είναι σίγουρα συστατικό επιτυχίας και προόδου.

6. Τι πρέπει να κρατήσουμε από τις παραδοσιακές αξίες; Μπορεί ο σύγχρονος τρόπος ζωής να καταστεί συμβατός μαζί τους;

Αγαπώ πολύ την παράδοση της χώρας μας και πιστεύω ότι οι ρίζες του καθενός είναι πηγή δύναμης και αυτογνωσίας. Συνειδητοποίησα τον πλούτο της λαϊκής μας παράδοσης μέσα από τα πολλά χρόνια που χόρευα στο Λύκειο Ελληνίδων και που ήταν η αφορμή να ανακαλύψω παραδόσεις, πολιτισμό, αξίες που υπάρχουν μέσα μας και που ίσως δε συνειδητοποιούμε. Για να προχωρήσουμε μπροστά, είναι σημαντικό να κοιτάξουμε πίσω μας και μέσα μας, να δούμε αυτά που κουβαλάμε ως πλούτο, παράδοση και αξίες. Και οι αξίες αυτού του τόπου και του λαού είναι πολλές και μπορούν να αποδειχθούν εξαιρετικά πολύτιμες, ειδικά σε δύσκολες περιόδους κρίσης. Μια από τις σημαντικότερες αξίες της ελληνικής κοινωνίας πιστεύω πως είναι η οικογένεια, βασικό και καθοριστικό κύτταρο όλης της κοινωνίας. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής όχι μόνο μπορεί να είναι συμβατός αλλά και οφείλει να βρει τρόπους να διαφυλάξει τέτοιες αξίες, αφού αυτές αποτελούν ζωογόνο δύναμη της ελληνικής κοινωνίας.

7. Ποια είναι η άμεση προτεραιότητα στη Θεσσαλονίκη κατά τη γνώμη σας, όσον αφορά στα έργα υποδομής;

Η Θεσσαλονίκη, έμεινε πίσω για πολλά χρόνια σε πολλά θέματα. Αυτή τη στιγμή από τα έργα υποδομής το πιο σημαντικό πιστεύω πως είναι η κατασκευή του μετρό (που μετά από δεκαετίες συζητήσεων επιτέλους ξεκίνησε), σε μια πόλη που ασφυκτιά κάθε μέρα στους δρόμους, παγιδεύοντας τους κατοίκους της στο καυσαέριο και στο άγχος, με μια καθημερινότητα όχι και τόσο ρομαντική και «ερωτική», όσο θέλουν να λένε οι μύθοι αυτής της πόλης.

Ωστόσο, εκείνο που νομίζω ότι έχει πραγματικά ανάγκη αυτή η πόλη είναι μια νέα φυσιογνωμία, πιο μοντέρνα, πιο δυναμική, απελευθερωμένη από εσωστρέφειες και μιξέριες και από μύθους που την εγκλωβίζουν. Η Θεσσαλονίκη πρέπει να πιστέψει στις υγιείς της δυνάμεις και να παλέψει για να αποκτήσει ένα νέο, σύγχρονο και μοντέρνο πρόσωπο, το οποίο δε πρέπει να περιμένουμε οι Θεσσαλονικείς να μας το χαρίσει κανένα... «αθηνοκεντρικό κράτος», αλλά να το κατακτήσουμε μόνοι μας! Η ιστορία της πόλης ήταν πάντα συνδεδεμένη με την πρωτοπορία, τον πολιτισμό, την εξωστρέφεια, την πολυπολιτισμικότητα. Και σήμερα η πόλη έχει τέτοιες δυνάμεις που ασφυκτιούν και ζητούν το καλύτερο.